

POPIS DOBRÉ ŠKOLY

Co je *Popis dobré školy* a k čemu slouží?

Tento text vznikl v přípravné fázi projektu Pomáháme školám k úspěchu v roce 2010 a odpovídá tehdejšímu stavu poznání autorského týmu ve složení Vít Beran, David Greger, Martin Chváb, Hana Košťálová, Jiřina Majerová, Šárka Miková, Jana Straková, Bohumil Zmrzlík. Text může být využíván v rámci projektu Klinická škola, který realizuje Pedagogická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, a to pouze k nekomerčním účelům v rámci jmenovaného projektu. Akceptovatelná forma citace: KOŠTÁLOVÁ, Hana, et al. *Popis dobré školy*. Praha: Pomáháme školám k úspěchu o. p. s., 2010.

Původní smysl *Popisu dobré školy*

Hlavním cílem projektu Pomáháme školám k úspěchu je, aby se každý žák uměl co nejlépe učit a aby dosahoval při učení osobního maxima. *Popis dobré školy* upřesňuje prvky školní kultury, které je potřeba ve škole i u jednotlivých učitelů postupně rozvíjet, aby bylo možné dosahovat hlavního cíle projektu. Popis mohou využívat projektové školy při přípravě svého vlastního Projektu pedagogického rozvoje školy (PPRŠ) a jednotliví učitelé při tvorbě Plánů osobního pedagogického rozvoje (POPR). Škola si vždy vybírá pouze ty oblasti *Popisu dobré školy*, na které se chce zaměřit. Sama si v každé vybrané oblasti popíše, jak na tom je a kam se chce dostat (cíle).

Text je uspořádán do pěti částí:

- A/ Řízení školy
- B/ Plánované kurikulum (ŠVP...)
- C/ Uskutečňované kurikulum (výuka...)
- D/ Klima školy
- E/ Péče o žáky mimo výuku a spolupráce školy s okolím

A/ ŘÍZENÍ ŠKOLY

1. Vysoká očekávání ohledně kvality výuky

Veškerá činnost školy je organizována tak, aby vedla k efektivnímu učení žáků. Při řízení je proto kladen důraz na vytváření klimatu a kultury podporující učení a na vytváření optimálních podmínek pro kvalitní realizaci výuky přinášející maximální možný rozvoj každého jednotlivého žáka.

2. Prostor pro sdílení názorů

Pedagogové (i ostatní zaměstnanci), žáci i jejich rodiče mohou snadno a bez problémů komunikovat s ředitelem školy a dalšími členy vedení. Díky tomu, že je ve škole umožněno všem zainteresovaným svobodně vyjadřovat vlastní názory a náměty, je vytvořen prostor pro širokou diskusi směřující ke stále se obnovující společné shodě o cílech a práci školy.

3. Participativní rozhodování

Proces rozhodování je transparentní, jsou do něj zapojeni všichni, kterých se rozhodování dotýká – pedagogové (i ostatní zaměstnanci), žáci i jejich rodiče. Rozhodnutí jsou dostatečně podložena jasnými argumenty.

4. Účinný informační systém

Uvnitř školy funguje účinný, maximálně propustný a transparentní systém umožňující včasné předávání informací směrem od vedení k jednotlivým pedagogům (a ostatním zaměstnancům) školy a naopak. Účinně funguje i tok informací mezi jednotlivými pracovníky navzájem. Předávané informace jsou srozumitelně zformulované a přehledně uspořádané.

5. Vzájemné sdílení mezi pedagogy

Ve škole jsou pravidelně organizovány aktivity, při nichž učitelé vzájemně sdílejí a konzultují své výchovné a výukové postupy a reflektují aktuální dění ve škole.

6. Pomoc novým pedagogům (pracovníkům školy)

Ve škole je vytvořen systém podpory novým (často zároveň i začínajícím) pedagogům (i ostatním pracovníkům školy). Jeho součástí je (zpočátku každodenní) pomoc uvádějících učitelů (pracovníků), zaměřená jak na rady pro rutinní úkony, tak na jejich metodické vedení.

7. Podpora profesního rozvoje

Ve škole je uplatňován účinný systém podpory jednotlivým pedagogům (a ostatním pracovníkům), který svým nastavením a fungováním sladuje potřeby školy s osobními potřebami a představami seberozvoje jednotlivých pracovníků. Nedílnou součástí tohoto systému je i promyšlený systém dalšího vzdělávání pracovníků školy, který vychází z analýzy potřeb pedagogů i školy a který probíhá jak společně pro celý sbor či jeho části, tak individualizovanými formami (mentoring, koučování).

8. Systém hodnocení práce poskytující zpětnou vazbu

Ve škole jsou vytvořena a uplatňována srozumitelná a transparentní kritéria pro hodnocení práce pedagogických pracovníků (a ostatních zaměstnanců), která jsou nastavena v souladu s vizí a koncepcí školy. Na tvorbě, vyhodnocování a průběžných obměnách tohoto systému se spolupodílejí i zástupci pedagogů (a ostatních zaměstnanců).

O kvalitě své práce dostávají pracovníci kompetentní zpětnou vazbu podloženou konkrétními příklady, která účinně ovlivňuje jejich sebehodnocení a jejich další rozvoj.

9. Systém autoevaluace školy

Autoevaluace ve škole probíhá ve stále se opakujícím procesu, který umožňuje objektivní zjištění aktuálního stavu ve vyhodnocovaných oblastech (podoblastech) tak, aby se výsledky tohoto hodnocení mohly stát podkladem pro stanovení nových cílů (pro další zlepšování činnosti) školy a případné změny v ŠVP školy.

10. Vybavení školy ke zkvalitňování výuky

Finanční zdroje jsou promyšleně využívány k obnovování a zkvalitňování vybavení školy (nábytkem, technikou, pomůckami a informačními zdroji), aby to odpovídalo aktuálním potřebám výuky.

11. Využívání učebních pomůcek a informačních zdrojů

Pedagogové jsou podporováni k využívání pomůcek a informačních zdrojů, které jsou ve škole k dispozici. Zároveň jsou vytvářeny podmínky pro tvorbu vlastních pomůcek a jejich sdílení.

12. Péče o rozvoj podpůrných pedagogických činností

Ve škole jsou promyšleně využívány služby školního psychologa, speciálního pedagoga, asistentů učitele..., kteří mají jasně popsánu pracovní náplň a své kompetence. Pokud ve škole nejsou, usiluje škola (podle svých finančních možností a personální situace ve svém okolí) o jejich zavedení.

B/ PLÁNOVANÉ KURIKULUM (ŠVP...)

13. Aktuální a strukturovaný vzdělávací obsah

Vzdělávací obsahy předmětů jsou voleny s ohledem na aktuální poznání daného oboru a oborů souvisejících, s ohledem na možnosti školy a potřeby žáků a společnosti, jemuž škola slouží. Obsahy nejsou nahodilé, ale tvoří logicky se rozvíjející celek.

14. OVP jsou činnostní, kompetenční

Očekávané výstupy předmětů (OVP) podle možností propojují obsah učiva, průřezová témata a klíčové kompetence. Jsou činnostní, míří na rozvoj dovedností i pochopení učiva, jsou formulovány na různých úrovních Bloomovy taxonomie. (BT není použita bezduše, mechanicky.)

15. Přiměřená náročnost a ověřitelnost OVP

OVP jsou formulovány jako přiměřené, dosažitelné pro cílovou skupinu žáků, ověřitelné. Umožňují dosáhnout vzdělávacích cílů na různé úrovni náročnosti.

16. OVP nesvazují

OVP jsou na úrovni školy natolik obecné, aby umožnily různá další rozpracování podle konkrétních potřeb žáků ve třídách. Umožňují individualizaci výuky a učení.

17. Podpora individuálním potřebám nejen v předmětech

V ŠVP je naplánován systém individualizace i na úrovni školy tak, aby žáci mohli rozvíjet své zájmy, schopnosti a talenty a aby se dostalo včasné podpory v učení těm žákům, kteří zaostávají. (Individualizace na úrovni vnitropředmětové, volitelných předmětů i prostřednictvím doplňkových vyučovacích služeb.)

18. Odpovídající VVS

Výchovné a vzdělávací strategie (VVS) školy odpovídají cílům ŠVP, možnostem školy (učitelů) a potřebám žáků.

19. Hodnocení odpovídá cílům

Jsou stanoveny cíle hodnocení a principy hodnocení, které odpovídají cílům učení. Navržené způsoby hodnocení odpovídají cílům hodnocení a zvoleným výchovným a vzdělávacím strategiím (VVS) školy.

20. Cyklické revize ŠVP

Škola monitoruje práci podle ŠVP, vyhodnocuje účelnost a kvalitu ŠVP, aktualizuje ŠVP.

21. Časné a důsledné intervence při vzdělávacích potížích

Škola má vypracovaný intervenční program pro děti, které jeví první známky „zaostávání“ (alespoň ve čtení a počítání). Program je cílený, intenzivní, sleduje se jeho účinnost.

C/ USKUTEČŇOVANÉ KURIKULUM (VÝUKA...)**22. Výběr prostředků vzdělávání odpovídá možnostem a potřebám žáka**

Učitel zná žáky z hlediska jejich osobnostních dispozic, učebních stylů i sociokulturního zázemí. Volí své komunikační strategie, způsoby zadání úkolů, metody a činnosti tak, aby žáci nebyli znevýhodněni a mohli svých dispozic co nejlépe využívat.

23. Požadavky odpovídají možnostem a potřebám každého žáka

Učitel uzpůsobuje své požadavky individuálním možnostem každého žáka. Sleduje a vyhodnocuje individuální pokrok každého žáka a s ohledem na to volí vhodné metody a činnosti.

24. Důvěra v dobré výsledky žáků

Učitel dává najevo důvěru v to, že každý žák dosáhne vysokých očekávání, která na jeho práci učitel klade (v souladu s žákovými možnostmi).

25. Prevence negativních jevů prostřednictvím výuky

Učitelé při výuce postupují tak, že předcházejí vzniku negativních jevů, např. agresivity mezi žáky, šikany (nepoškozují vztahy mezi žáky výkonovými žebříčky, soutěžemi, staví na silných stránkách každého žáka atd.).

26. Učitel přizpůsobuje plán vývoji výuky a učení

Učitel při plánování zvažuje možné reakce žáků, připravuje si varianty, při realizaci plánu pružně reaguje na vyřčené požadavky i nevyřčené potřeby jednotlivých žáků.

27. Příležitosti k rozvíjení spolupráce

Učitel pravidelně vytváří příležitosti k tomu, aby žáci mohli při učení spolupracovat, běžně organizuje výukové aktivity ve dvojicích a v kooperativních učebních skupinách, a to vždy účelně vzhledem k výukovým cílům. Uspořádání nábytku a prostoru ve třídě pružně mění podle povahy učebních činností.

28. Aktivní metody výuky a učení a motivace každého žáka

Učitel při vyučování běžně využívá metody aktivního učení a do práce zapojuje maximální počet žáků. Vždy hledá způsob, jak zapojit žáky, kteří nemají zájem nebo dostatek schopností.

29. Podpora myšlení žáků

Učitel neustále podněcuje žáky k vlastnímu myšlení tím, že jim zadává náročné úkoly (na vyšších hladinách myšlení podle Bloomovy taxonomie), k diskusi, ke kladení otázek a vlastnímu hledání rozmanitých odpovědí, dává jim možnost výběru a učí je reflektovat proces vlastního učení a rozhodovat o něm.

30. Přiměřenost zdrojů

Učitel připravuje zdroje tak, aby umožňovaly maximální zapojení každého žáka – s ohledem na různé možnosti a potřeby žáků.

31. Zadávání autentických úkolů

Zadává žákům tzv. autentické úlohy, které se co nejvíce vztahují k praktickému životu a vyžadují od nich hledání různých informačních zdrojů a práci s nimi.

32. Respektující chování a vytváření bezpečné atmosféry

Učitel se chová ke všem žákům s respektem vůči jejich osobnosti, to znamená, že popisuje jejich výkony nebo chování na úrovni pozorovatelných projevů, neposuzuje jejich osobnost a nedává jim nálepky. Rozmanitými strategiemi cíleně posiluje bezpečnou atmosféru ve třídě.

33. Oceňování práce žáků

Ve škole se staví na úspěších žáků – žáci jsou pravidelně oceňováni, dostávají popisnou zpětnou vazbu o tom, v čem se zlepšili, a také vodítka a doporučení k zlepšování vlastních nedostatků.

34. Formativní (průběžné) hodnocení

Učitel využívá různé strategie formativního (průběžného) hodnocení. Dává žákům popisnou zpětnou vazbu o tom, co se již naučili a v čem udělali pokrok, a vede žáky k sebehodnocení. Poskytuje žákům vodítka k zlepšení jejich výkonu (pracuje s žakovským portfoliem, sebehodnotícími dotazníky atp.).

35. Sumativní (závěrečné) hodnocení znalostí i dovedností

Při vytváření sumativního (závěrečného) hodnocení učitel vyhodnocuje nejen znalosti žáků v daném oboru, ale i oborové dovednosti a jejich pokrok v rámci osvojování klíčových kompetencí, který má podložený záznamy ze svého systematického a dlouhodobého pozorování. Sumativní hodnocení nevzniká zprůměrováním výkonu, ale vystihuje, kam až se aktuálně žák dostal na cestě k cíli (jeho momentální nejlepší výkon).

36. Sdílení zkušeností a materiálů

Učitel nabízí a ochotně dává druhým k dispozici své znalosti a zkušenosti – sděluje jim postřehy a poskytuje podklady pro přípravu výuky. Učitelé pravidelně konzultují své výchovné a výukové postupy a dění ve škole, vzájemně oceňují svou práci. Vzájemná nedorozumění řeší konstruktivně, nepomlouvají se a neponižují se navzájem.

37. Vzájemné hodnocení výuky

Učitel se zajímá o názory kolegů na způsob své výuky a zve je do svých hodin. Sám navštěvuje výuku kolegů a společně ji vyhodnocují (reflektují ji a diskutují o ní).

38. Reflektování a vyhodnocování vlastní výuky

Učitel soustavně reflektuje průběh a výsledky své práce. Sleduje a vyhodnocuje účinnost použitých postupů prostřednictvím sebehodnocení (formou písemných úvah, záznamů ve svém učitelském portfoliu, rozhovorů s kolegy apod.) a provádí patřičné změny.

39. Pedagogický růst

Prostřednictvím studia zdrojů či účasti v seminářích učitel průběžně sleduje novinky v pedagogice a psychologii, získané znalosti a dovednosti účelně využívá ve své výuce, mění své metody a přístupy.

D/ KLIMA ŠKOLY

40. Partnerská komunikace v denní praxi dospělých ve škole

Všichni zaměstnanci školy jsou vhodným komunikačním vzorem pro žáky – komunikují převážně způsobem, který v žácích vytváří pocit důvěry a neohrožuje jejich sebeúctu. V komunikaci vyjadřují pozitivní očekávání, nenařizují, ale spíše nabízejí, zjišťují, aktivně naslouchají. Nezesměšňují žáky, neironizují je, nedávají jim nevyžádané „dobré rady“, nepoužívají manipulaci.

41. Zpětná vazba k návrhům žáků

Pedagogičtí pracovníci berou vážně návrhy a připomínky žáků k dění ve škole ve všech jeho oblastech, o těchto návrzích s žáky diskutují a poskytují dobré argumenty a potřebné informace, které žákům pomáhají samostatně si vyhodnotit legitimitu jejich vlastních návrhů.

42. Pomoc rodičům v žákově domácí přípravě

Škola rodičům maximálně pomáhá v tom, aby mohli svému dítěti poskytovat kvalitní péči při domácí přípravě.

43. Pravidelné konzultace učitele a rodičů

Škola nabízí pravidelné konzultace mezi učiteli a rodiči, které slouží k diskusi o práci a situaci dítěte ve škole.

44. Vstřícnost vůči rodičům při řešení problémů žáků

Rodičům je v komunikaci a chování pedagogických pracovníků sdělováno, že mohou do školy kdykoli podle svých potřeb přijít a řešit problematiku svého dítěte.

45. Konzultace podporující žákův pokrok

Informování rodičů o žákově pokroku probíhá mj. i formou konzultací učitel–dítě–rodič.

46. Časné zapojení rodičů do řešení vzdělávacích problémů dítěte

Škola má promyšlené postupy, jak naváže intenzivní spolupráci s rodiči žáka, který začne projevovat jakékoli vzdělávací obtíže, a jak rodiče poučí v otázkách, kde to je v zájmu dítěte potřebné.

47. Partnerská komunikace

V komunikaci učitel k rodičům přistupuje jako k partnerům, vybízí je k tomu, aby otevřeně vyjádřili (vyjadřovali) své názory, a snaží se společně s nimi najít řešení dané situace a dospět k dohodě.

48. Osvětové akce pro rodiče

Škola organizuje semináře a vzdělávací setkání pro rodiče týkající se vybraných problémů výchovy a vzdělávání (drogová prevence, nebezpečí internetu, šikana...).

49. Spolupráce s rodiči, kteří se jí brání

Škola se snaží aktivně získat ke spolupráci rodiče žáků, kteří potřebují speciální péči a jejichž rodiče se spolupráci se školou brání.

50. Společná tvorba a vyhodnocování pravidel

Pravidla chování ve škole a ve třídě vytvářejí učitelé společně se žáky, kteří mají příležitost denně v různých situacích sami vyhodnocovat, proč jsou důležitá, proč je dobré se podle nich chovat, a přijímat důsledky, které z porušení daného pravidla vyplývají.

51. Důsledná práce s přijatými pravidly

Pravidla jsou dodržována a jejich nedodržování není tolerováno. Škola má vytvořenu strategii a postupné kroky, které je třeba dodržet před tím, než učitel přistoupí k sankci. Případné sankce jsou se žáky předjednány a vycházejí z přirozených důsledků jednání žáka, a nikoli z mocenské převahy učitele. (Příklad postupu: 1. Popisná zpětná vazba na žákovo chování. 2. Dotazování se na příčiny chování a rozhovor o přirozených důsledcích. 3. Při opakovaném výskytu společná dohoda o případné sankci. 4. Při dalším opakování sankce.)

52. Živá pravidla

Žáci s podporou učitelů mají příležitost pravidelně dle potřeby pravidla chování revidovat, měnit zastaralá pravidla a doplňovat nová.

53. Péče o pochopení pravidel novými žáky

Nově příchozí žáci mají příležitost s podporou učitelů společná pravidla cíleně prozkoumat a pochopit, případně vyslovit otázky či připomínky k jejich obsahu či znění.

54. Vyvěšený školní řád s přijatými pravidly

Pravidla, která vymezují a určují chování žáků k sobě navzájem a určují vzájemné chování mezi žáky a učitelským sborem, jsou kodifikována ve školním řádu. Školní řád a jiná pravidla jsou vyvěšena na místech, kde si je mohou žáci, učitelé i rodiče číst.

55. Nenásilné a nemanipulativní metody pro dodržení kázně

Učitelé využívají nenásilné a nemanipulativní metody k dosažení kázně (preventivní metoda, metoda přirozených důsledků vyplývajících z nedodržení pravidel a sdílené odpovědnosti).

56. Účinné řešení nekázně

Učitelé zvládají způsoby řešení **nekázně** (např. vedení rozhovoru se žákem o jeho chování a důsledcích z něho vyplývajících, vedení diskuse v celé třídě s cílem dovést žáky k formulaci příčin a návrhů řešení takového chování, zadávání smysluplných učebních úkolů problémové povahy) a **násilí**, jako je fyzická agrese mezi žáky, slovní agrese směřovaná na ostatní žáky či učitele (kupř. vedení rozhovoru odděleně s obětí násilí a s agresorem, dále práce s autentickými materiály, jako je videonahrávka, psychosociální cvičení a jejich reflexe).

57. Vzájemná úcta

Všechny osoby ve škole se k sobě navzájem chovají tak, aby si neublížovaly slovem ani činem, přejí úspěch jeden druhému, oceňují navzájem práci jeden druhého.

58. Strategie pro začlenění žáků

Škola má společnou strategii, jak začlenit do kolektivu žáky nové, vyčleněné nebo odlišné od ostatních (např. žáci jsou vedeni k tomu, aby se postarali o nové spolužáky).

59. Kultivace vzájemných vztahů žáků v jednotlivých třídách a ročnících

S cílem posilovat dobré vztahy mezi žáky v třídních kolektivech a ročnících organizuje škola nejrůznější zážitkové aktivity (typu škol v přírodě, adaptačních pobytů, sportovních a poznávacích kurzů), které napomáhají osobnostnímu a sociálnímu rozvoji dětí.

60. Kultivace vzájemných vztahů různě starých žáků

S cílem posilovat dobré vztahy mezi žáky různého věku organizuje škola aktivity, při nichž spolupracují děti různých tříd i ročníků (projekty napříč školou, patronáty žáků starších tříd nad nižšími třídami, společné akce dětí různého věku apod.).

61. Každý žák zažívá úspěch

Učitelé dbají na to, aby měli žáci všech nadání a osobností příležitost uplatnit své schopnosti a aby mohli zažívat úspěch a spokojenost, a to včetně žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Škola organizuje akce, při kterých mohou žáci i učitelé oceňovat to, čeho žáci dosáhli.

62. Žáci nejsou vzájemně porovnávání

Ve škole se nepěstuje srovnávání dětí mezi sebou navzájem, ve škole se nesetkáváme s tím, že by bylo zveřejňováno pořadí žáků ve třídě založené na jejich studijních výsledcích.

63. Strategie prevence a řešení sociálně patologických jevů

Ve škole funguje společná strategie prevence a řešení sociálně patologických jevů (šikana, drogová problematika, záškoláctví, problémové chování žáků) a učitelé i žáci vědí, na koho se obrátit a jak vzniklé problémy co nejefektivněji řešit. Škola má vytvořenu strategii, jak zacházet s důsledky násilí (jak na straně obětí, tak agresorů).

64. Důvěra žáků v pomoc dospělých

Žáci jsou vedeni k tomu, aby se obraceli na učitele či další odborníky ve sboru, pokud mají problém oni sami, jejich spolužáci, nebo celá třída.

65. Modelové řešení konfliktních situací dospělými

Při řešení problémových nebo konfliktních situací ředitel školy, učitelé a ostatní zaměstnanci využívají efektivních strategií, neobviňují druhou stranu v konfliktu, avšak komunikují popisným jazykem o chování a jednání druhých osob bez posuzování a kritiky jejich osobností. Jsou v tomto vzorem žákům, aby si i oni mohli takové strategie osvojit.

66. Zapojení práce pro komunitu do projektové výuky

Žáci mají pravidelně příležitost, aby mohli iniciativně pracovat na projektech, které se dotýkají komunity, v níž žijí.

67. Postupy pro pravidelné zapojení žáků do života školy

Ve škole se realizují takové aktivity a postupy, které dávají žákům pravidelné příležitosti vyjadřovat se ke školní práci, k životu ve škole, k pocitům, které ve škole zažívají.

68. Příležitosti pro oceňování rozmanitosti

Žáci se zúčastňují aktivit, které jim umožňují oceňovat kulturní, náboženské a sociální rozdíly mezi nimi.

69. Rovný přístup ke všem

Ve škole se komunikuje a jedná s dětmi, které jsou jakýmkoli způsobem odlišné, jako s rovnými. Všechny děti mají příležitosti prožívat samy sebe jako hodnotné bytosti.

70. Přímá demokracie

Všechny děti mají příležitosti k tomu, aby jejich hlas byl slyšet – ve škole jsou zavedeny postupy přímé demokracie, přímé participace.

71. Skutečný vliv žáků na dění ve škole

Vedení školy a pedagogové umožňují žákům zkušenost, že jejich spolurozhodování může ovlivnit dění ve škole, realizaci určitého projektu apod. Tím žáci mohou získávat hlubší motivaci pro další vlastní participaci na dění ve škole. Žáci vědí, že jejich práce v parlamentu je brána se vší vážností a výsledky jejich práce mohou směřovat k úspěšné realizaci.

E/ PÉČE O ŽÁKY MIMO VÝUKU A SPOLUPRÁCE ŠKOLY S OKOLÍM

72. Možnosti volby činnosti o přestávkách

Jsou vytvářeny podmínky pro vhodné využití času žáků o přestávkách (možnost volby činností pro uspokojení různorodých potřeb jednotlivých dětí, včetně nabídky činností pro jejich aktivní či pasivní relaxaci...).

73. Doučování podle potřeb žáků

Škola nabízí doučovací aktivity (skupinové, individuální) podle potřeby jednotlivých žáků.

74. Rozvíjející aktivity

Škola nabízí rozvíjející nepovinnou výuku (skupinovou, individuální) podle potřeby jednotlivých žáků, umožňuje žákům rozvíjet specifické nadání nebo zájem.

75. Nabídka volnočasových aktivit

Škola nabízí volnočasové aktivity pro děti (pravidelné, např. kroužky, i jednorázové – divadla, výstavy apod.).

76. Péče o hodnotné trávení volného času žáků

Škola nabízí školní družinu a školní klub, kde mohou děti hodnotně trávit volný čas. Dětem, které nemají doma vhodné podmínky, zde zajišťuje příležitosti pro kvalitní školní přípravu.

77. Využití vybavení školy mimo výuku

Prostory školy jako počítačová učebna, knihovna, tělocvična či hudebna jsou zpřístupněny zájemcům z řad žáků, případně také rodičům a členům širší komunity.

78. Poradenské služby pro žáky

Škola nabízí poradenské služby pro žáky (psycholog, logoped, speciální pedagog, poradce pro volbu povolání).

79. Poradenské služby pro rodiče

Škola zprostředkovává poradenské služby pro rodiče, kteří je potřebují (např. pomáhá cizincům zorientovat se v českém prostředí, sociálně znevýhodněným rodinám při komunikaci s úřady a podobně).

80. Účinná spolupráce s institucemi, které pracují s informacemi o žácích

Škola účinně spolupracuje s policií, lékaři, sociálními pracovníky, pracovníky SPC, PPP a SVP.

81. Podpora ekonomicky znevýhodněným žákům

Škola zprostředkovává ekonomickou podporu ekonomicky znevýhodněným žákům (např. zajišťuje účast žáků z ekonomicky slabých rodin na školních akcích, nákup učebních pomůcek pro tyto žáky).

82. Hladký přechod žáků mezi navazujícími školami

Škola spolupracuje s mateřskými školami, ze kterých žáci do školy přicházejí, a se středními školami, na které děti odcházejí, aby usnadnila žákům přechod mezi jednotlivými školami. Umožňuje žákům se seznámit s prostředím škol (např. návštěvy žáků MŠ, společné projekty), informuje střední školy o specifických potřebách žáků, kteří na ně nastupují.

83. Zprostředkování informací o povoláních

Škola spolupracuje s úřady práce a lokálními zaměstnavateli, aby zprostředkovala žákům informace o rozmanitých povoláních.

84. Spolupráce s institucemi vedoucí k obohacení výuky a učení

Škola spolupracuje s kulturními organizacemi, středisky volného času, nevládními organizacemi, policií, hasiči, sociálními službami, které mohou obohatit vzdělávací aktivity školy (návštěvy, besedy, projekty, dobrovolnické aktivity žáků školy apod.).